

بیانات در دیدار جمعی از مبارزان شیعی لبان و اقشار مختلف مردم تهران - ۱ / شهریور / ۱۳۶۸

بسم الله الرحمن الرحيم

در ابتدا به همه‌ی شما براذران و خواهاران که از نقاط مختلف تشریف آوردید، مخصوصاً به این جوانان صالح و مؤمن که از لبان آمده‌اند، خوش‌آمد می‌گوییم.

به‌طور مختصر می‌گوییم که حفظ و تداوم نعمت‌های الهی - چه مادی و چه معنوی - مشکل‌تر از به‌دست آوردن آنهاست. یعنی بعد از آن که خداوند متعال، نعمت خودش را به انسان یا یک ملت داد، چه این نعمت مادی باشد - مثل ثروت و رفاه و سلامتی و از این قبیل - و چه نعمت معنوی باشد - مثل عزت و استقلال و آزادی و ایمان و روحیه‌ی جهاد و مقاومت - تلاش و زحمتی برای حفظ این نعمتها لازم است.

ما خیلی از ملت‌ها را در تاریخ سراغ داریم که نعمت خدا شامل حال آنها شد؛ اما نتوانستند این نعمت را برای خودشان حفظ کنند. در قرآن، بارها به بنی اسرائیل خطاب شده است که ما شما را بهترین خلائق قرار دادیم؛ "و اني فضلتكم علي العالمين"؛ اما همین بنی اسرائیل، به‌خاطر ناشکری و به‌خاطر این که نتوانستند نعمت الهی را حفظ کنند، کارشان به جایی رسید که قرآن فرمود: "ضریت عليهم الذله والمسکنه". تاریخ بشر و ملت‌ها، از تجربه‌ی کسانی یا ملت‌هایی یا افرادی که نعمت را به دست آوردند، اما نتوانستند آن را نگه‌دارند، پر است.

ما ملت ایران، نعمت بزرگی را به دست آوردیم که عبارت از جمهوری اسلامی و حاکمیت دین و آزادی از زورگویی قدرت‌های بزرگ بود. یک روز بود که در این کشور، سفیر امریکا و انگلیس، با سران کشور ملاقات می‌کردند و سیاست خارجی و نفتی و اقتصادی را به آنها دیکته می‌کردند و خارج می‌شدند! در این صد سال اخیر - مخصوصاً پنجاه سال اخیر - روزی بر کشور ما گذشت که ملت ایران در سرنوشت خود و تعیین آن، کمترین قدرت و اراده‌ی نداشت.

ملت ما را تحقیر کردن، استقلالش را گرفتند، دانشمندان را در این کشور از بین بردن، ریشه‌ی علم و دانش و پیشرفت‌های مادی و معنوی را ضعیف کردند؛ اما ما به برکت اسلام توانستیم آن دوران سیاه را پایان بدیم. ملت ایران آزاد و مستقل شد، در دنیا عزت و نام نیک پیدا کرد و بر امور خود مسلط گردید.

امروز، کشور متعلق به مردم و در دست آنهاست. مردم، رئیس جمهور را انتخاب می‌کنند و نمایندگان قانونگذار را از قشراهای غالباً مستضعف و متوجه بر می‌گزینند. خود این ملت، توانستند با قدرت و مقاومت و مبارزه و مجاهدت و توکل به خدا و جمع شدن پشت سر یک انسان بزرگ و یک رهبر بی‌نظیر، خودشان را از آن وضعیت، به این وضعیت برسانند. این، نعمت خدا و خواست و اراده‌ی او بود.

خداوند به ملت ما پاداش داد و بعد از مقاومتها و مبارزات و جانشانیها و فدایکاریهای زیاد، این عزت و استقلال و تدبین و ایمان و نظام اسلامی را به آنها بخشید. ملت ما توانست این نظام را در طول ده سال بسیار سخت، حفظ کند و آن را از گردندهای خطرناک - مثل جنگ تحمیلی هشت‌ساله و توطئه‌ی امریکا و مبارزه‌ی دسته‌جمعی کشورهای عضو ناتو - عبور دهد و از آسیب نگه‌دارد و آزمایش‌های بسیار دشوار را پشت سر بگذارد.

ما هر روز و هر ساعت، در معرض یک امتحانیم. ملت ما باید با همان اراده‌ی که این نظام را در طول چند سال مبارزه و مقاومت به وجود آورد و آن را حفظ کرد، در آینده هم با قدرت و مقاومت و مجاهدت و آگاهی و هوشیاری، این نعمت بزرگ الهی را حفظ کند. ملت ما، بحمد الله ملت هوشیاری است. شاید کمتر ملتی را در دنیا بتوان نشان داد که سطح عمومی آگاهی سیاسی در آن، بهقدر ملت ما باشد. بچه‌ها و نوجوانها و پیرزنها و روستاییهای دوردست و همه‌ی قشراهای ملت، از مسائل سیاسی و جهانی، چیزهایی را می‌دانند و آگاهیهای خوبی دارند. البته، باید این آگاهیها تقویت هم بشود و قدرت تحلیل، روزبه روز بالا رود تا مردم در مقابل حوادث بتوانند خودشان را حفظ کنند. امروز، دنیا در مقابل ملت ما، با حال تعجب به اوضاع داخلی نگاه می‌کند. آنها انتظار داشتم که بعد از خلایی که از رحلت رهبر عظیم الشأن و امام فقید ما به وجود می‌آید، همه‌ی اوضاع مردم دگرگون بشود و همه‌ی چیز به هم بزید و جنگ داخلی به وجود آید! آنها، این انتظارات و امیدها را تبلیغ هم می‌کرند و در رسانه‌ها و اظهاراتشان، منعکس

می ساختند. بحمدالله، علی رغم خواست آنها، همه چیز برخلاف نظرشان پیش آمد. امروز، مردم نگاه می کنند و می بینند که بعد از گذشت دو سه ماه از رحلت حضرت امام (قدس الله نفسه الزکیه) با پشتکار و مجاهدت شان، رئیس جمهوری انتخاب شده است. مردم در انتظار دولتی قوی و کاردار هستند که بتواند اوضاع مملکت و مسایل و گرهای گوناگون کشور و مشکلات اقتصادی را با عقل و درایت و لیاقت و پشتکار و بهره‌گیری از کمک و همکاری مردم، از میان بردارد. رؤسای قوای ثلثه معین شدند، دستگاههای کشور مشغول کار هستند، بحمدالله نظم بر اوضاع حاکم است و مردم با روحیه‌ی بالا، در صحنه‌ها حضور پیدا کردند و می کنند. دنیا در مقابل این پدیده، متعجب و حیران است. این، پاداش آگاهی شماست.

برای این که دشمن بیشتر متغیر شود و دوستان در سرتاسر دنیا خوشحال گردند، باید همه‌ی قشراها سعی کنند هر کاری که در سازندگی و آینده‌ی کشور، از آنها خواسته می‌شود و هر کاری که از آنها ساخته است، انجام بدهنند. امروز، حمایت از این رئیس جمهور منتخب مورد علاقه‌ی مردم، بر یکایک افراد واجب و لازم است. اگر دولتی مورد حمایت مردم باشد و رئیس آن، از محبوبیت بین مردم برخوردار باشد، کارها آسان خواهد شد.

شما ملاحظه کردید که امام بزرگوارمان، بارها و بارها با تعبیرات گوناگون، از دولت تعریف می‌کردند و آن را تقویت و حمایت می‌نمودند. این، به خاطر آن بود که دولت، بدون حمایت مردم قادر نیست به وظایف خود عمل کند. بنابراین، باید حمایت مردم پشت سر هر دولتی که از آرای مردمی و از رأی نمایندگان و حمایت مجلس برخوردار است، باشد. مردم باید از این دولت حمایت بکنند.

امروز، بحمدالله کشور ما رئیس جمهوری دارد که جزو چهره‌های شناخته شده - هم برای مردم ما و هم برای دنیا و هم در صحنه‌ی انقلاب و سازندگی و هم در صحنه‌ی سیاسی و امور دینی - می‌باشد. مردم، مسؤولان خدمتگزار خودشان را امتحان کرده‌اند. این، برای همه یک وظیفه است که از رئیس جمهور و دولتی که با او همکاری خواهد کرد و مجلس به آن رأی خواهد داد، حمایت کنند. مبادا کسانی در گوشه و کنار پیدا بشوند و از کاهی کوه بسازند و اگر دیدند کاری در بلندمدت قابل اصلاح است، ولی در مدت کوتاهی اصلاح نشد، مورد انتقاد قرار دهند. باید زبانی و عملی و مالی و با هر وسیله‌یی که می‌شود، دولت و مسؤولان را کمک و حمایت بکنند.

جمله‌یی را هم خطاب به نمایندگان محترم مردم در مجلس شورای اسلامی مطرح می‌کنم: مجلس شورای اسلامی، بحمدالله یکی از بهترین مجلسهای قانونگذاری در سطح دنیاست و یک مجلس مردمی و آزاد و مستقل می‌باشد. واقعاً در تاریخ گذشته‌ی کشورمان، از اول مشروطیت تا امروز، مثل این سه دوره‌ی مجلس شورای اسلامی نداشتیم. نمایندگان مجلس، به اتفاقی آرای مردم و طبق وظیفه، حرفاً خودشان را می‌زنند و تصمیم می‌گیرند و قانون معین می‌کنند. بحمدالله، مجلس خوبی است.

البته، امام (ره) مکرراً توصیه می‌فرمودند که در مجلس، از تنازعات اجتناب بشود. من هم این توصیه را می‌کنم. مجلس باید آزاد باشد و هر کسی نظر و رأی خود را در آن ابراز کند؛ اما اظهار رأی، غیر از خصومت و تنازع و درگیری است. بحمدالله، امروز این توجه تا حدود زیادی در مجلس تأمین شده است. روحیه‌ی تنازع و خصومت را از بین ببرید و آن را به روحیه‌ی محبت تبدیل کنید. اگر چنانچه محبت باشد، کارایی به حد کمال خواهد رسید و اگر محبت نباشد و تنافر باشد، کارایی شما به حد کمال نخواهد رسید. البته، خدای متعال به شما کمک خواهد کرد. شما حقاً و انصافاً برادران خوبی هستید. شما برای انقلاب مظہر فداکاری و صفا و صدق هستید و این را در سخت‌ترین جاها و مراکز نشان داده‌اید و به منصه‌ی ظهور درآورده‌اید. تاکنون حقیقتاً به این عظمت، میدان امتحان کمتری وجود داشته است.

یک جمله هم به برادران عزیز روحانی عرض کنم؛ اگرچه حق این عزیزان بیش از یک جمله است: ما به نمایندگان مجلس شورای اسلامی رأی دادیم و اینها هم در تصمیم‌گیری نسبت به وزرا آزادند. وزرایی که از طرف آقای رئیس جمهور به مجلس پیشنهاد خواهند شد، نمایندگان آزادانه درباره‌ی اینها تفحص می‌کنند و رأی می‌دهند؛ اما من می‌خواهم بگویم که امروز مصلحت نیست که یک وزارت‌خانه بدون وزیر بماند و در این شرایط حساس، کارهایش متوقف بشود.

مردمی که این قدر اخلاص و وفاداری و صفا نشان دادند و نسبت به امام بزرگوارشان، این طور عاشقانه وفاداری و عزادری کردند و با آن که داغدار و غمگین بودند، در انتخابات ریاست جمهوری و همه‌پرسی قانون اساسی، با آن حجم عظیم شرکت کردند و رئیس جمهوری را انتخاب و قانون اساسی را تصویب نمودند تا کار مملکت راه بیفتند و خلایی در کشور به وجود نیاید، این مردم وفادار و فداکار، شایسته‌ی آن هستند که کارهاشان انجام بگیرد. نباید طوری بشود که در مجلس شورای اسلامی، به خاطر اختلاف سلیقه و خدای نکرده نظرهای شخصی، به یک وزیر یا دو وزیر و یا بیشتر، رأی داده نشود و در نتیجه وزارت‌خانه‌ی بدون وزیر بماند. یک روز هم جایز نیست که وزارت‌خانه‌ی بدون وزیر بماند.

چه قدر بجا و خوب است که وقتی نمایندگان محترم، درباره‌ی وزرا برای پیشنهاد شده‌اند، بحث می‌کنند و می‌خواهند تصمیم‌گیری کنند، صدرصد روی لیاقت‌ها و صلاحیتها فکر کنند و نظر بدهند و اگر دیدند که این آقایان، دارای صلاحیت و لیاقت‌ند، به آنها رأی بدهند. مبادا خدای نکرده به خاطر مسائل گوناگون سیاسی یا خطی یا شخصی یا هوی‌های نفسانی، به وزیری رأی داده نشود تا وزارت‌خانه‌ی او، بدون وزیر بماند. حقیقتاً در شرایط حاضر، یک روز هم برای این ملت مهم است. هریک از وزارت‌خانه‌ها، اگر یک روز یا دو روز یا یک هفته هم رئیس و مسؤول نداشته باشد، بخش عمدی از کارهای مردم بر زمین خواهد ماند و شایسته نیست که نسبت به این مردم فداکار و بزرگوار و وفادار، این طور برخورد شود.

انتظار ما این است که مجلس در عین حفظ آزادی - که حق آنهاست تا نسبت به وزرا نظر و رأی بدهند - در اظهارنظر، صلاح کشور و ملت را رعایت کنند و مصلحت این زمان را در نظر بگیرند که نگاه امروز دنیا به این کشور و ملت و دولت جدید و مجلس شورای اسلامی، نگاه دیگری است. دنیا می‌خواهد ببیند که اینها، دوره‌ی شروع کار بعد از رحلت امام را چگونه خواهند گذراند. ما نباید به دست دشمن بهانه بدھیم و زبانش را به روی خودمان باز کنیم و دلهای امیدوار مردم را نامیم سازیم.

یک جمله هم به مناسبت حضور جوانان عزیز لبنانی در این مجلس بگوییم: مسلمانان لبنان و نیروهای مؤمن در آن کشور، ثابت کردند که اراده‌ی انسان و ایمان مؤمن، بر هر گونه سلاح و تجهیزاتی تفوق دارد. همین جوانان و مؤمنین بودند که توانستند تجاوز چند سال قبل اسرائیل را که تا نزدیک بیروت پیش آمده بود، متوقف کنند و دشمن را به عقب‌نشینی مجبور نمایند. همان جوانان مؤمن در لبنان بودند که امریکاییها و فرانسویها را که نیروی نظامی وارد لبنان کرده بودند، با حال خفت و خواری، وادار به عقب‌نشینی از لبنان کردند. این کار، نه به خاطر آن که اینها تجهیزات زیادی داشتند - این جوانان دستشان از مادیات خالی است و تهی دستند - بلکه به خاطر ایمان آنهاست. این ایمان، آن چنان قوت و قدرتی به انسان می‌بخشد که یک جمع مستضعف مظلوم محدود که از همه طرف - یعنی از جانب صهیونیستها و مارونیهای وابسته و دیگران - در زیر فشار دشمنان قرار گرفتند، توانستند امریکا و فرانسه و صهیونیستها را به عقب‌نشینی وادار کنند.

امروز هم، همین ایمان در لبنان و در میان جوانان آن کشور وجود دارد و خوب است که قدرتهای اروپایی و امریکایی که نسبت به لبنان خط و نشان می‌کشند، وجود قدرت جوانان مؤمن در لبنان را فراموش نکنند. ما مطمئنیم که با این روح ایمان و اخلاص، دنیای اسلام خواهد توانست بار دیگر عزت از دست رفته‌ی خود را به دست آورد.

امیدواریم که خداوند متعال، به همه‌ی مؤمنین و مبارزان فی‌سبیل الله و مجاهدان مقاوم در همه جای جهان، توفیق دهد و آنها را حفظ کند و فضل و لطف و رحمت خودش را نیز، بر شما ملت عزیز و مؤمن نازل فرماید. والسلام عليکم و رحمه الله و برکاته